

קרוב **שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים** העדה יח.

מסורת הש"ס

(א) יומא (ג. ב.) מנחות לא ב. (ג.) שם
לא א. (ד.) שם כט. א. (ה.) עין מנחות
טו. א. וירוש' יומא ס"ד הלכה ד' דומרש
חיות ס' עמודיו עשה כמק. (ו.) יומא
ז. ב. ד' דומרש כ. ב. (ז.) מנחות ק. א.
ב. ד' דומרש כ. ב. (ח.) מנחות ק. א.
(ט.) זבחים ק. א. [דומרש כ. ב.]. (י.) ע"י
יומא נה. א. (כ.) ע"י עירובין ג. א.
(ג.) מהל. ג. לפנינו שם חיאת לאון זה
גבי תירון דשרדתי טיטוס לגר. א.
ירושלמי עין ש"י מנחות ז. ע"ב
והנהגות מהר"ב ז"ל שם.

עין משפט

י"א א מ"י פ"א מציח הנצחיה
הל"ז:
כ ב מ"י פרק ב משקלים הל"ב:
כא ג מ"י פט"ו ממטה"ק הל"ג:
כב ד מ"י פרק ג מערכין הל"ט
וכנ"מ:
כג ה מ"י פרק ה מטהמ"ק הל"ט:

נוסחת הבבלי

(א) מן הקדן ב' סי' היה בלחם
 סי' על אגל המאכל סי' לעשר עשר
 סי' ב' ב' סי' מל' והטל על שלח
 סי' ר"י כסס אפי' סי' בתורת
 (קדוש) משה (יורה) על מטה
 עשה משה במדבר דבר וכן
 והמנוחה סי' (ב) של שאל
 אשתדק סי' (ג) מניח דמין
 ונחמה סי' ר' וס' דר' ב' אר'
 ב' ב' סי' אר' אלעזר חמץ
 סי' בלחם גרומה אר' אחר חמץ

הנהגות הגר"א

[illegible]

גליון הש"ס

[6] היינו מחמירה של משה אבל שאר המעוררי משוטים חוץ מן המזבח וילקו אתו ביוםא דמחנה פגע בראש דלח היה מנעיר אלא בשל משה וזה אפשר לישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעב"ק הלי"ד ופי"ד מעוה"כ מקושים הרשב"א ע"י ברי"מ ולא"מ דיוק:

תורה אור השלם

1. וַיֵּשֶׁב אֶת מִצְרַיִם הַיָּבֵשׁ
בְּמִסְפָּתָיו חִבְלֵי חֶמֶס מִיֶּסֶד
וַתִּשָּׂא מִשְׁמָלָהּ:
2. וְדָבִי הָיִים כִּי
רָחֵב הָיָה וְחָזָק
לְפָרֵסָה וְאֵת מִעְרָהּ בָּנָה שְׁחֵלָן
לְעַל צֵלָה מִשְׁכָּנָה מִיְּמֵנָה שְׁחֵלָן
תָּתַל לְעַל צֵפֹן.
3. שְׂמוֹת כֵּן:
4. וּמִקְרִיִּים לֵהּ לְעוֹלָה בִּבְכֹר
בְּכֹר וְעֶבֶר בְּכֹר וְעֶבֶר מִקְרִיִּים
וּמִעֲרָבֹת לֶחֶם לֶחֶם שְׁחֵלָן הָיִים
וּמִתּוֹרָה הָיִים בְּכֹרִים לִבְשׁ
בְּכֹר בְּכֹר כִּי שְׂרָיִים אֲנִי וְאֵת
מִשְׁמֹרָתִי לֵאמֹר לֵאמֹר עֲשִׂיתִם
אֹתָם:
5. דָּבִי הָיִים כִּי כִּי
6. וְאֵת מִעְרָהּ רִתְּחֵתָה לִבְשֵׁם
בְּמִסְפָּתֵי לֶחֶם דָּבִי כִּי כֹהֵר
וּמִתּוֹרָה וּמִתּוֹרָה מִקְרִיִּים וְכֵן
הָיָה מִכְלַת וְכֵן:
7. דָּבִי הָיִים כִּי כִּי
8. כֵּן כֵּן כֹּהֵר עֲשִׂה אֹתָם
9. וְאֵת כִּי לִבְשֵׁם
10. אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ לֵהּ:

אמות כלפי לנח. שיהיו שני כנסים הנשאים ב' עדרים הולכים זה בלד זה וחסו' ערסין משוך ב' אמות ומחנה: עדרים ערש עמו היסיל לנח ארבעים וינת קדשי ערש ארבו עשרים אלות והמחנה היה עומד בתחלת עשרים אלות וקדשי ערש עמו היסיל נשכחתי בית קדשי ערש עמו: **מן פלג האוב.** פסוק הוא בידים הקדשם חסו מלכות עשר מטרות עשה וכלל אחת היה לרץ אלף ככר במשק: **לקיים פס שנאמר.** בתורת משה ככר וזכר וסיו וז' ס"ג עשפה כענורם הקדשם שהיה יצירה על מטרות עשה משה בתנודת דניק רבא והכניסוהו לכור פ' פעמים ולא חסר האם מתקבלה: **וסריך יואס.** תמיהו כי קרא הוא עניני רוחות כענינין זכר כסיר נחש הוא נחש: **ופשני עור דלא יקום וזכר.** כענין דלא יקום: **האם** על האם על בהריומה נזקק כל זכר נחש נחשם חסו אלז כשכנר ונזקק כל זכר לא נחשם חסו כלס אפי' כענינין אותה (לאס חסו פעמים:

[illegible][illegible]

משנת אליהו

[illegible][illegible]

דמיון וכן באיסור אכילת קדשים: מכאן דמיון.

המגורה בצפון והא תני השלחן¹ היה נתון מחצית
הבית ולפנים משוך ^(א)מן הכותל ב' אמות ומחצה
לפני הצפון ומגורה כנגדו בדרום אמות מובח היתה
תני² ^(א)בלמצע המורה חולקת את הבית מחצית
לפנים ^(ב)משוך "קיעמא כלפי" (צפון) חוץ וכולהן
היתה³ נתון משלש הבית ולפנים עשר מערות עשה
שלמה שנאמר ¹ועש את מערות הזהב עשר
משפטו ויתן בחביל ה' מימין וה' משמאל אל
ימין חמש בצפון וחמש בדרום והלא אין המגורה
השירה אל בדרום שנאמר ²ואת המגורה נוכח
השלחן על ירך השמכן תיטנה מה ת"ל חמש מימין
חמש משמאל אלא חמש מימין מעורר על משה
החמש משמאלה אעפ"כ³ לא היה מבקיע אלא של
עשה כלבד שנאמר ⁴מגורות הזהב וערותיהן לבקיע
בערב כערב ר' יוסה ב' יתודה אומר על כולן
יתר מבקיע שנא' ⁴ואת המגורות וערותיהן לבקיע
המשפט לפני הדביר וזה סגור והפך והנחת
המלקחים וזה הוא מכלול וזה הן⁵ כילו והבו
על משה תני ב' יתודה בשם רבי אבהו שלמה גוטל
אלף ככר וזה ומכניסן לכור ומציאן עד שהוא
עומד על א' לקיים מה שנאמר ⁶ככר זהב סגור
עשה אותה וגו' תניא⁷ אמר רבי יוסי ב' רבי
יתודה מועתה במערת וזה עשיתה משה במבדק
היתה יתירה דיער זה והכניסוהו לכור שמונים
עמם ⁸ואת חסרה כלום יאות עד דלא יקום על
גרידה הוה חסר סגין מן דו קיים על ברירה לא
חסר כלום:

שופרות היו

במקדש ובתוכו עליון חקלין
 חרתי' ותקלין עתיקין קין נתולי עולה עצים לבונה
 רב לבפורי ששה" לנדרבה קלין חרתי' שכל
 ננה ושנה ועתיקין מי (2) שלא הביא אשתקר שוקל
 ששה הבא קין הן חרתי' ונתולי עולה הן בני יונה
 בולן עולות רברי' ר' יהודה ותכ"א קין אחד חרתי' ו
 עולה עולה עולה בולן עולות האומר" (3) ר' עזי
 עצים לא יפחות משנ גזירין לבונה לא יפחות מקומין
 והב לא יפחות מדירי והב ששה לנדרבה נדרבה מי
 יור עושין בה (4) לוקחים בה עולות הכשר לשם
 מעורות לכהנים וה" מדרש דרש יהודיע כהן גדול
 אשם הוא אשם אשם לה' זה הכלל כל שהוא
 לא משום הטאת ומשום אשמה ילקח כהן עולות
 ובשר לשם העוירות לכהנים נמצאו שני כתובין
 קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר "כסף אשם וכסף
 מטאת לה' וזב בית ה' לכהנים יהיו: גמ' תניא"
 אפי' ר' יהודה לא היה שופר של קנין בירושלם
 ואמר ר' חתקורבות שטא חמות אחת" ומצאנו דמי
 מטאות מיתות מעורבות כהן והתניא האשה
 שאמרה הרי עלי קן (2) מביאה דמי קן ונתתנהו בשופר
 ואתכלה

תקלין חרתי

[illegible]

בדרום: ומגורם בלפון. ל"ג: משוך מן הכוהל בשם
באמלם הבית. היינו יאמלם הכוהל בשלם נחשב בית
של הכוהל המעבריים: משלים הבית. של ד' מורם:
הוא וקאמר שהן כולו של וזכ סגור שהיה לשלם שהר
דורר"ו

י"ב

חר"י' שפורש פ'י בחדק. ויזון פ'ין
 לר' עזר' שלן וזל אדס להכניס דר' בעינים
 ולגבט מן הכסף ויחלוש מפרס לחלי אטריטוס.
 ע'יס ולבונה נקרי' גיבורים מרוב לבונה
 ועטות הוא דלס כל אחד ואחד ש' לו שפר
 כפי עמלו ולבונה לבד ואדס לבד דמתי
 ואילו. והב' לנפרות לזון כפזיו וכו' פ'י מורקיס
 ולמה נקרא שמו כפזי' ע'י שמקחין ידיו מן
 ע'יס כדלחמרי' בנינין [דף ע"ו] ע'יס [נרדחלון]
 ע'י לפזיו ידיו כהוא גבול. וז' מורקיס לבנה
 דקן המונח: ידיו. קינין. פ'י מורקיס גזלי
 ש' ע'ילן כ' זו יורה אכל ש' ע'ילן לקיי מוכה ל'
 בעי' ר' ידדס ויטעום דלחמ' כ'י' ויחזו לו
 ע'יס [דף ע"א] ידדס ימות א' המ' נמאלס
 ושפיר הולכות ל'ס המלח ב' ידיו דלחמין
 כמטאש שמו בעלי' דלחמ' למיהא הי' נמי
 מעוט שפזיוסו למטאש ואמר ד' ע'ילון הולכות
 ל'ס המלח פ'יסן ה'ס ויבנה ד' וזו ויבנה כריס
 וק'י' לשפזו: ר' ידדס לעשיות דלת ל'ס כריס
 כדלחמ' שפזיון [דף ע"ג] דמתי אז: ותפא'
 קינין כן קיי עובב אדס לעולס ואחל מורקיס
 ורכנ' ל'ס ישי' ע'ילת. גזלי' ע'ילן כן שפזין
 כ'ן כ'ן יורה טלון ע'ילת נדבס: ע'י גזירין.
 מפרסר' בימות פ'י' [דף ע"א] ע'יס ר' ש'ן ויחזי
 אומר מנין למחדל כ'ן ג'ס הערביס עשנין על
 גזרי' ע'ילת כפי' הכיס שפזיוסו וערבו ע'ילס על
 גזרי' וערבו ע'ילס א'ס א'ס ע'ילת על שחר
 שחר כד' ואחר וכער ע'ילס הכסן ע'ילס כדק'
 תהיו ענין למחדל כ'ן ג'ס הערביס ואחרין
 כדק' בפרק דרממות. [דף ע"א] מ' קרנ' מלמד
 מעמדנין ע'ילס וכמה ע'י גזירין וכן הוא אומר
 ואבדולתס הפלנו על קרנ' הע'ילס ויחזי כמטאש
 כדק' [ג' דמיתלון] האומר ע'ילס ע'יל ע'יל
 מיכא דמי ע'י גזירין ויטון לשפזר ויהכסיס
 מקבלין אחון ולוקחין כ'ן ע'ילס ומקירין
 ח'ס' ג'ס המונח ולוקחין כ'ן ע'ילס ומעילין ואם
 הקרנ' כחון פזיו' אכל א'ס אומר ע'י גזירין
 כ' ע'ילס אכל ל'ני מונח הכסיס מקבלין אחון
 תמתי ומקירין אחון ע'י' המונח ואין לאחון
 כ'ן ומעילין כ'ן ואם הקרנ' כחון ח'ס' דבר
 ו' ומיכא' אם הקרנ' כחון פזיו' אכל ואין
 הולכין לב'סם ע'ילס: קות' לבוס. דקמן כפרק
 בתרא דרממות ר' קמז'ן כן: אספור ע'יל
 לבוס' לא יספות מונח'ס. המהנדס מנהה יביא
 לבוס קות' לבוס. המנהל' לא הקות' כחון ח'ס'
 ש' כ'ס' לבוס טענין ש' קומז'ס: וזכס' לא
 יספות מוירג וכו'. כרנ' כפרק דרממות
 ודלחמ' נקבא ח'ר' אלויר דלחמ' מטעב ודלחמ'
 פריטי פריטי דדכס' לא עבדי' ל'ניס. מניא
 כמטאש כ'ן בתרא ודמיתלון אחון ע'יל
 לבוס מניא ע'יל מלל קות' לבוס ויחזי לשפזר
 ויהכסיס מקבלין אחון ולוקחין מן לבוס

ותקריבני חתני פ"י התחנה. החומר לא ידוע
אם מצינו אתו דברי אלה לומר והכנסני
ועשין אותן רקיע פסח אפי' למחנה: **שם לגרבי**
שם כנגד מי אחר ר' חזקיה כנגד שם מי אחר
עם זה ר' יוחנן אחר מתוך ההלכה מרובה חקט
תעססו המעט ועיר אחר כנגד פר ועגל ואילו
דמיין פר מצינו שם אחר כנגד חמשה קטלי' א'
ואילו כנסו ר' הילא דלמך קטן ויבטא דמל לא יא' לא
המעט לא יא' יד נדרו מי שדר עגל פר פדא א'
המקריין ידנו ע' שפחלחו ויחברו ידנו דמי' לא
מוחר ידנו ומעילת לאנו ע' שט' ואלו ע' דמי'
דמיין כל א' א' לשפיר. והיתומות כגון הפרס'
וגם סתם מחניין דמנחות (י"ג א') כותיב דרכי ואלו
אלו אליהם דלמנחת: י"ג א' פסולין פ' נזון פסול
אזנא ופסול. ופסולין פ' אלו פ' א' מצינו חמשה ויבטא א'
עשים דגריב דמנחות ופסול הריב עשים אלה ו' ופס'
א' היתא אלו דמנחות ולעס' השפוטות פ' נזון פסול
ואו דמיין ולעס' אלו דמנחות פסול א' פ' שר' א'
ר' חנני הכהני' תעסא' פ' דרכי יטולן פ' א' א'
דמנחות פ' א' ויטולן ר' ב"א ענין ר' אהר' ופסול
ומוחר כנגד דרכין. דרכי' א' המורה נבוכ המורה
דלמנחת א' ופסול כ"ס כיתוש: א' ופסול נוכס פאפס'
ל' מ"ד מ"ד ומוחר מצינו' דמנחות' אהר' דמנחות
ולעס'. דמנחות ר' דרכי' ע' נ א' ו' שאלתן א'
א' וכו' וכו' א' דמנחות. (כ"ס א') פ' א' א' והמורה
שאלת לחמשה ופסול א' א' עבר קלמריין: מניסין
וכ"ס דמנחות א' א' דמנחות א' א' שטול אהר':
א' המסרס' שטול וכו': א' א' מסרס' ולעס' ומוחר